

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2007. évi október hó 9. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az előre kitervelten, különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntette miatt a **fk. vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Bács-Kiskun Megyei Bíróság** 2007. évi április hó 25. napján kihirdetett **11.Fk.1488/2006/44.** számú ítéletét **m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

A vádlott cselekményét emberölés büntettének minősíti.

Az fk. börtön tartamát 6 (hat) évre, a közügyektől eltiltás tartamát 5 (öt) évre enyhíti.

A Bny.1/2007/1. sorszám alatt kezelt kalapács lefoglalását megszünteti, és megsemmisítését rendeli el.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt beszámítja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a fk. vádlottat bűnösnek mondta ki előre kitervelten, különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntettében, ezért őt 8 év fk. börtönre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlott

által 2006. szeptember 1. napjától 2007. április 25. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt.

Az eljárás során lefoglalt és a Bács-Kiskun Megyei Bíróság bűnjelnyilvántartásában Bny.1/2007. szám alatt kezelt 1. sorszám alatti kalapácsot elkobozta, míg a 2.-12. sorszám alatti bűnjelek lefoglalását megszüntette és azok megsemmisítését rendelte el.

Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 212.982.- forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be az ügyész, az emberölés különös kegyetlenséggel elkövetett módon történő minősítésének mellőzése, illetőleg súlyosabb büntetés kiszabása érdekében. Ezt a nyilvános ülésen eljáró ügyész - a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.192/2007. számú átiratában írtakkal egyezően - azzal a módosítással tartotta fenn, hogy mivel álláspontja szerint a megyei bíróság helyesen állapította meg minősítő körülményként a különös kegyetlenséggel való elkövetést, ezért annak mellőzése nem indokolt, ezzel szemben mellőzendő az előre kiterveltség minősítő körülménykénti értékelése.

Fellebbezett továbbá a vádlott és védője, valamint törvényes képviselője az emberölés alapesetének megállapítása, illetve enyhébb büntetés kiszabása érdekében.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a vádlott, a védő és a törvényes képviselő fellebbezései mind a minősítés megváltoztatását, mind az enyhítést célzó részekben alaposak.

Az ítélet tábla a Be. 348. § (1) bekezdésében írtaknak megfelelően felülbírálván az elsőfokú bíróság ítéletét az iratok egybehangzó adatai alapján a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel annak tényállását az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:

A bűncselekmény elkövetésének helye: **Helység, utca, házszám.**

Az iratok között valamennyi adat egyezően a **Helység, utca, házszám** alatti ingatlant jelöli meg az elkövetés helyének, így a helyszíni szemle jegyzőkönyv is (nyomozati iratok 27. oldal), ezért az ítélet tábla az első fokú tényállást eszerint helyesbítette.

Az első fokú ítélet 3. oldalának utolsó előtti bekezdésében a sértett neve helyesen: **(név).**

A nyilvánvaló névelírást észlelve az ítélet tábla azt szintén helyesbítette.

Fkf.I.238/2007/8.

Miután a vádlott borotvapengével eredménytelenül kísérelt meg öngyilkosságot, egy törkessel a csuklóján több sebet ejtett, azonban az abból megindult vérzés is elállt.

Az elsőfokú bíróság az öngyilkossági kísérletek közül nem tüntette fel a vádlott által előadott, törkessel megkísérelt öngyilkosságot, ezért az ítélet tábla - az erre irányuló ügyészi indítványnak helyt adva - ezen cselekvőséget is a tényállás részévé tette.

Az első fokú ítélet 4. oldal 4. bekezdésének 1. sorában "a kalapácsot kéz kézzel fogva" szövegrészt „a kalapácsot két kézzel fogva” szövegre helyesbíti.

Az első fokú ítélet nyilvánvaló elírás folytán értelemzavaróan rögzítette az elkövetés módját, ezért az ítélet tábla azt helyesbítette.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, így azt a fenti kiegészítéssel és helyesbítésekkel az ítélet tábla az ítélezésének alapjául elfogadta.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, amit egyébként a fellebbezések nem is támadtak.

Ami a vádlott cselekményének a minősítését illeti, osztotta az ítélet tábla a fellebbezési főügyészség azon álláspontját, hogy a vádlott cselekménye vonatkozásában nem állapítható meg az előre kiterveltség, mint minősítő körülmény.

Az irányadó tényállás szerint a vádlott egy hosszantartó öngyilkossági folyamat közben gondolt arra, hogy az édesapját megöli. Elsődlegesen önmagával kívánt végezni, azonban mivel ez a viszonylag hosszan tartó próbálkozásai ellenére sem vezetett eredményre, elhatározta, hogy az édesapját meg fogja ölni. Az elhatározását követően viszont már gyorsan zajlottak le az öléshez vezető események, amelyek vonatkozásában nem állnak fenn az e minősítő körülmény tekintetében a Legfelsőbb Bíróság 15. számú Irányelvének II/1. pontjában írt feltételei. Az elkövetés helye és ideje adott volt, és az elkövetés módját sem gondolta végig különösebben a vádlott, hiszen ötletszerűen választotta ki az elkövetés eszközét. De nem mérte fel a végrehajtást akadályozó vagy azt segítő tényezőket sem, és nem tervezgette a lényeges előkészületi, elkövetési és elkövetés utáni mozzanatok sem. Magatartása tehát nem volt tervszerű és céltudatos, ölési cselekményét a részleteiben nem gondolta át, hosszabb ideig nem fontolgatta az elkövetés szakaszainak mozzanatait.

Ebből következően tehát ezen minősítő körülmény megállapítására az ítélet tábla álláspontja szerint nem kerülhet sor.

Az ítéletábra a különös kegyetlenséggel történő elkövetés, mint minősítő körülmény megállapítására sem látott lehetőséget, bár kétségtelen, hogy több körülmény egy ahhoz közeli elkövetést mutat.

A vádlott által véghezvitt nyolc ütés, melyből kettő benyomatos koponyatöréssel járt, egy elhúzódozó jellegű bántalmazásra utal. Az elkövetés eszköze, amely 10,5 kg-os kalapács volt, tömegénél és méreténél fogva is alkalmas súlyos sérülés okozására. Mivel a bántalmazás fejen, illetőleg ahhoz közeli területen történt, megállapítható, hogy a vádlott életfontosságú szervet támadott egy emberi élet kioltására minden kétséget kizáróan alkalmas eszközzel.

A bántalmazás vonatkozásában azonban megállapítható az is, hogy mivel a sértett ágyban feküdt, azaz nem szilárd, kemény felületen, és az ütések őt közepes, illetőleg annál kisebb erővel érték, nem volt kirívóan brutális. Rögzíthető az is, hogy az elkövetés módjára nem volt jellemző az embertelenség, a gátlástalanság, a vádlott emberi mivoltából történő kivetkőzése sem.

A vádlott szándéka nem a sértett szenvedéssel járó megölése volt, hanem az általa választott eszközzel kizárólag az életét kívánta kioltani. A sértett az ölési cselekmény végrehajtása alatt egyébként nem tanúsított olyan magatartást, amelyből különös kegyetlenségre lehetne következtetni.

Mivel az ítéletábra álláspontja szerint az elkövetés csupán közel áll a különös kegyetlenséggel történő elkövetéshez, mint minősítő körülményhez, de összességében nem valósultak meg az ehhez szükséges, a Legfelsőbb Bíróság 15. számú Irányelvének II/4. pontjában írt feltételek, ezért nem állapította meg ennek fennálltát.

Az ítéletábra álláspontja szerint tehát a vádlott a cselekményével a Btk. 166. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő és büntetendő emberölés büntetetté valósította meg.

Ami a bűnösségi körülményeket illeti, az ítéletábra a vádlott beismerő vallomása helyett a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomását értékelte enyhítő körülményként, hiszen a BK. 154. számú Kollégiumi Állásfoglalás II/11. pont 2. bekezdése szerint a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomás értékelhető enyhítő körülményként.

Fkf.I.238/2007/8.

További enyhítő körülményként értékelte azt, hogy a vádlott többször kísérelt meg öngyilkosságot, míg a súlyosító körülmények közül mellőzte a megváltozott

minősítésre figyelemmel azt, hogy a cselekmény két okból kifolyólag is súlyosabb minősítés alá esik.

Súlyosító körülményként értékelte viszont, hogy az elkövetési magatartás közel áll a különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés minősített esetéhez (BK. 154. III.3. pont 5. bekezdés).

Az ítélőtábla álláspontja szerint a vádlott egy olyan szerencsétlen sorsú fiatalember, aki hét éves korában elveszítette az anyját, az apja nem foglalkozott vele, ezért nem volt kihez fordulnia a problémáival. Ezek a lelki terhek nagymértékben hozzájárultak ahhoz, hogy megvalósítsa a tényállásban írt súlyos bűncselekményt.

Az enyhébb minősülés mellett ezen körülményeket is figyelembe véve az ítélőtábla úgy ítélte meg, hogy a vádlottal szemben kiszabott 8 év fiatakorúak börtöne aránytalanul súlyos büntetés, ezért annak tartamát 6 évre, és ahhoz arányosítva a vádlottal szemben kiszabott közügyektől eltiltás tartamát 5 évre enyhítette.

Ami a jogszabályi hivatkozásokat illeti, a fiatakorúak börtöne, mint végrehajtási fokozat vonatkozásában az elsőfokú bíróság nem hivatkozott a Btk. 111. § (2) bekezdés a) pontjára, ezért azt az ítélőtábla pótolta.

Tévedett az elsőfokú bíróság akkor, amikor az elhalt sértett tulajdonát képező kalapács elkobzásáról rendelkezett.

A Btk. 77. § (1) bekezdés a) pontja kimondja, hogy el kell kobozni azt a dolgot, amelyet a bűncselekmény elkövetéséhez eszközül használtak, vagy arra szántak. Ugyanezen § (3) bekezdése szerint az elkobzást nem lehet elrendelni az (1) bekezdés a) pontja esetén, ha a dolog nem az elkövető tulajdona, kivéve, ha a tulajdonos az elkövetésről előzetesen tudott, feltéve, hogy az elkobzás mellőzését nemzetközi jogi kötelezettség nem zárja ki.

Figyelemmel arra, hogy a bűncselekményt elszenvedő sértettnek nem volt tudomása arról, hogy a tulajdonát képező kalapáccsal a vádlott bűncselekményt kíván elkövetni, ezért tehát törvénysértő annak elkobzása, így ezen ítéleti rendelkezést az ítélőtábla megváltoztatva, a kalapács lefoglalását a Be. 155. § (1) bekezdése alapján megszüntette és mivel a vérrel szennyezett kalapácsra igényt senki nem tartott, ezért azt a (8) bekezdés alapján megsemmisíteni rendelte.

Mindezekre figyelemmel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben írtak szerint a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben pedig, a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk. 99. § (1) és (2) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

Szeged, 2007. évi október hó 9. napján

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke

Dr. Harangozó Attila s.k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Nikula Valéria s.k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Fkf.I.238/2007/8. számú ítélete és a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 11.Fk.1488/2006/44. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része 2007. évi október hó 9. napján jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2007. évi október hó 9. napján

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke